

Arrest

nr. 248 603 van 2 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 januari 2021.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. HUYBRECHTS *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 23 november 2020 aan de grens.

1.2. Op 22 december 2020 wordt verzoeker door middel van videoconferentie gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Tamil machtig is en zijn advocaat.

1.3. Op 7 januari 2021 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 57/6/1 § 1, 2^e en 3^e lid). Dit is de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil afkomstig uit Uduppiddy in Jaffna in Sri Lanka. In 2006 en 2007 gaf u onderdak en voedsel aan leden van het “LTTE” (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers of Tijgers genoemd) in uw huis. Na de beëindiging van het conflict in 2009 had u geen noemenswaardige problemen. In 2017 werd u door het leger opgepakt omdat u deelgenomen had aan een verboden manifestatie op 27 november ter herdenking van gesneuvelde LTTE-ers. U werd meegenomen naar een militair kamp en gedurende een zevental dagen vastgehouden. U werd verwittigd om niet meer aan dergelijke manifestaties deel te nemen en werd ondervraagd over uw betrokkenheid bij de politicus Shivajilingam van de “TNA” (Tamil National Alliance). Vanaf 2015 zou u immers die politicus geholpen hebben door hand- en spandiensten te verlenen tijdens diens meetings. Na uw vrijlating stopte u met uw hulp aan laatstgenoemde politicus. In januari 2018 werd u opnieuw door het leger opgepakt. U werd er toen van verdacht in 2002 wapens te hebben gesmokkeld en in de periode tussen 2006 en 2007 onderdak te hebben verschaft aan leden van het LTTE. U werd daarbij gefolterd en nadien weer vrijgelaten onder voorwaarde dat u zich elke week ging aanmelden in het legerkamp. Toen u zich ging aanmelden in het legerkamp ergens in april 2018 werd u opnieuw aangehouden en werd u ondervraagd over de locaties van wapens. Na folteringen werd u een tiental dagen later opnieuw vrijgelaten. U besloot dat het voor u niet meer veilig was in Sri Lanka en nam maatregelen om het land te verlaten. In mei 2018 vertrok u legaal vanuit Colombo met het vliegtuig naar India. Na een tiental maanden reisde u met een vals Indisch paspoort naar Maleisië, waar u een drietal maanden verbleef. Vervolgens reisde u naar Oeganda, waar u door de Covid-pandemie vast kwam te zitten. Na anderhalf jaar verblijf in Oeganda slaagde u er in om met valse documenten naar België te reizen. Op 23 november 2020 kwam u in België aan. Omdat u geen geldige identiteitsdocumenten in uw bezit heeft, werd u in het kader van een eventuele terugleiding opgesloten in het gesloten centrum Caricole. Op 23 november 2020 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u pas na het persoonlijk onderhoud van 22 december 2020 de volgende documenten neer : een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw rijbewijs en een attest van de dokter van het gesloten centrum Caricole dat aantoont dat u verwondingen heeft opgelopen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U werd op 22 december 2020 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u waarschijnlijk te kwader trouw een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, was tot dan toe een vaststaand feit en rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast op de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de Wet over de Subsidiaire bescherming zou lopen.

In eerste instantie kan er ernstig worden getwijfeld over uw betrokkenheid zowel bij het LTTE als bij de politicus Shivajilingam van de TNA. Uw kennis over essentiële gebeurtenissen tussen 2002 en 2009 is

zodanig beperkt dat er weinig geloof kan worden gehecht dat u ook maar iets met het LTTE te maken had of dat u überhaupt wel aanwezig was in het noorden van Sri Lanka of zelfs maar in het land was op het ogenblik van de eindstrijd tegen het LTTE. Zo wist u niet te vertellen waar het conflict opnieuw was begonnen. U beweerde foutief dat dit gebeurde in 2005 - 2006 in de Vanni (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5 en p. 6). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat de heropflakking van het conflict begon in het oosten van Sri Lanka en dat de gevechten zich pas verplaatsten naar het noorden van het land (Vanni) na de herovering van het oosten in juli 2007. Voorts wist u ook niet te vertellen wanneer de oorlog eindigde. U beweerde correct dat dit in 2009 was, maar kon niet bij benadering zeggen wanneer de oorlog precies eindigde. U gevraagd wanneer Prabakharan, de leider van het LTTE, overleed kon u enkel vertellen dat dit tijdens de laatste oorlog in Nandikaral was (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Uit bij het dossier toegevoegde informatie blijkt dat hij op 18 mei 2009 werd gedood en dat de gevechten nadien vrijwel onmiddellijk gestaakt werden. Op 19 mei 2009 verschenen beelden op televisie van de overleden LTTE-leider en verklaarde president Rajapaksa dat het volledige eiland was bevrijd. Uw gebrekkige kennis over de eindstrijd in Sri Lanka in het algemeen en de dood van LTTE-leider Prabakharan wijst er op dat u in het geheel geen interesse heeft in het LTTE. In dat verband is het dan ook niet geloofwaardig dat u het risico zou hebben genomen om deel te nemen aan verboden herdenkingen van overleden LTTE-strijders. Uw beweerde hulp aan Shivajilingam van de TNA kan om dezelfde redenen, zoals hierboven aangehaald, ook niet overtuigen. Bovendien is uw kennis over Shivajilingam eerder beperkt en wat u weet over zijn politieke loopbaan ronduit foutief. Zo beweerde u dat u in 2015 Shivajilingam hielp bij meetings en dat hij na de parlementsverkiezingen van 2015 werd verkozen als parlements lid voor de TNA. Uit bij het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat Shivajilingam bij de parlementsverkiezingen van 2015 bij een onafhankelijk groep opkwam die geen enkele parlementszetel veroverde. Dat u daarover foutieve informatie geeft ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Uw gebrekkige kennis over het begin van de eindstrijd ondermijnt ook de geloofwaardigheid dat u in die periode onderdak heeft geboden aan leden van het LTTE in de periode van 2006 en 2007. Het verlenen van onderdak aan LTTE-strijders impliceert toch enige betrokkenheid bij het LTTE en een contact met de personen aan wie u onderdak verleende. In die context is het dan ook onbegrijpelijk dat u foutief beweerde dat de oorlog opnieuw begonnen was in 2006 in de Vanni regio, terwijl de uitbreiding van het conflict naar de Vanni pas in juli 2007 plaatsvond.

Daar u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u ook maar iets met het LTTE te maken had is het ongeloofwaardig dat u in 2017, een achttal jaar na de oorlog, door de Sri Lankaanse autoriteiten plots zou worden gevisieerd voor betrokkenheid bij het LTTE, laat staan dat u ten onrechte zou beschuldigd worden van wapensmokkel. Bovendien zijn uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot die problemen niet eensluidend te noemen. Zo liet u aanvankelijk op de vragenlijst van het CGVS, die u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) invulde, optekenen nooit te zijn opgepakt en in een kamp te zijn opgesloten (zie vragenlijst DVZ, vraag 1). In dezelfde vragenlijst antwoordde u op vraag 5 plots wel dat u door de "CID" (Criminal Investigation Department) werd opgepakt en respectievelijk in november 2017, januari 2018 en april 2018 door leger en de CID te zijn gefolterd. Voor het CGVS beweerde u dan weer drie keer door het leger te zijn opgepakt en gedurende enkele dagen in een kamp te zijn opgesloten, waar u werd gefolterd (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9, p. 10 en p. 11). Wanneer u werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, verklaarde u dat u voor de DVZ had begrepen dat men bedoelde of u ooit werd gearresteerd (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Gevraagd wat volgens u het verschil is tussen te worden gearresteerd en te worden opgepakt door het leger, kwam u niet verder dan dat het angstwekkend is (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Verder zijn er ook discrepanties op te merken in uw opeenvolgende verklaringen door wie u werd opgepakt en gefolterd werd. Voor de DVZ beweerde u immers door de CID te zijn opgepakt en zowel door de CID als het leger te zijn gefolterd (zie vragenlijst DVZ, vraag 5). Voor het CGVS verklaarde u dan weer dat u enkel door het leger werd opgepakt en gefolterd. In januari 2018 zou u ook door andere divisies gefolterd zijn, maar u kon niet benoemen welke divisies dat dan wel waren (zie notities van het persoonlijk onderhoud p. 11 en p. 12). Geconfronteerd met de verklaringen die u aflegde voor de DVZ, antwoordde u dat u enkel het leger bedoelde (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12), wat uiteraard allerminst afdoende is.

Verder is het opmerkelijk te noemen dat u ondanks de ernst van de beschuldigingen, namelijk het verlenen van onderdak aan LTTE-leden en het smokkelen van wapens, telkens door het Sri Lankaanse leger werd vrijgelaten. Uw verklaring daarvoor, dat u werd vrijgelaten omdat u de beschuldigingen niet aanvaardde, kan maar moeilijk overtuigen (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Gezien de

foltering en die u verklaarde te hebben ondergaan en in overweging genomen dat de Sri Lankaanse autoriteiten via de "Prevention of Terrorism Act" (PTA) over de mogelijkheid beschikken om verdachten zonder enige vorm van procedure voor lange tijd kunnen vasthouden, is het weinig geloofwaardig dat de Sri Lankaanse autoriteiten zo welwillend zouden zijn om u zo maar te laten gaan omdat u de beschuldigingen niet wilde aanvaarden.

Wat betreft de documenten die u na het persoonlijk onderhoud neerlegde dient te worden opgemerkt dat de identiteitskaart, het rijbewijs en uw geboorteakte uw nationaliteit en identiteit aantonen maar voor het overige niets toevoegen aan uw asielrelaas. Bovendien dient te worden aangestipt dat u geen volledig paspoort kunt voorleggen zodat het CGVS niet in staat is om na te gaan wanneer u precies in Sri Lanka aanwezig was en wanneer u het land heeft verlaten. Nochtans beweerde u legaal het land te hebben verlaten, wat betekent dat u over een internationale reispas beschikte. Dat u een dergelijk belangrijk document als een paspoort aan de smokkelaar diende af te geven kan moeilijk overtuigen en lijkt eerder een stereotiepe verklaring om bepaalde gegevens die uit uw paspoort zouden kunnen blijken voor de Belgische asielinstanties te verhullen. Het attest van de centrumarts dat aantoonde dat u verwondingen zou hebben opgelopen door de foltering van het Sri Lankaanse leger is ook niet van die aard om de appreciatie van het Commissariaat-generaal inzake uw verzoek om internationale bescherming in positieve zin om te buigen. De arts kan enkel vaststellen dat u verwondingen heeft. Hoe en door wie u die verwondingen heeft opgelopen kan hij echter niet bepalen en kan enkel gebaseerd zijn op uw verklaringen, dewelke door het CGVS ongeloofwaardig werden bevonden.

Uit wat voorafgaat kan worden besloten dat u een gewone Tamil bent die op legale wijze Sri Lanka heeft verlaten. Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw betrokkenheid bij het LTTE noch aan uw beweerde problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten, kan er niet worden gesteld dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka een ernstig risico loopt om door de Sri Lankaanse autoriteiten te worden geïnterviewd.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen het LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van het LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 26 november 2020) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Niettegenstaande meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils, is het volgens dezelfde bronnen nog te vroeg om te kunnen stellen wat deze gevolgen concreet zullen zijn. Voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming dient evenwel rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst en kunnen hypothetische toekomstvoorspellingen niet in aanmerking worden genomen. Het komt het CGVS dan ook niet toe te speculeren over de vooralsnog hypothetische gevolgen van deze grondwetswijziging in het licht van de gegrondheid van een hangend verzoek om internationale bescherming.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden. Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij mensensmokkel of documentenfraude. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen

reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 26 november 2020) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met het LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van de formele en materiële motiveringsplicht, artikelen 1, A (2) van de Conventie van Genève van 1951, artikel 3 van het EVRM. Verzoeker verklaart zich niet akkoord met de bestreden beslissing en ontwikkelt het middel als volgt:

"3.1. M.b.t. de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing

a) Aangaande het asielrelaas van verzoeker

Het CGVS stelt dat verzoeker niet heeft aangetoond dat zij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging en dat er weinig geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas.

Verzoeker heeft tijdens de periode 2006 - 2007 onderdak en voedsel verleend aan leden van LTTE. Bovendien heeft hij de politicus Shivajilingam van TNA in 2015 geholpen tijdens diens meetings met hand- en spandiensten. Na deelname aan een verboden manifestatie eind 2017 werd verzoeker meermaals opgepakt en ondervraagd m.b.t. zijn betrokkenheid tot Shivajilingam. Hij werd er ook van verdacht wapens te hebben gesmokkeld. In 2018 werd verzoeker opnieuw vastgehouden en gefolterd aan zijn handen om meer informatie los te krijgen i.v.m. de wapens. Na zijn vrijlating heeft verzoeker besloten Sri Lanka te verlaten en zette de vlucht in richting Europa. Hij heeft een tijd vastgezeten in Oeganda omwille van corona waarna hij richting België kwam. Eens aangekomen in de Caricole heeft verzoeker een verzoek tot internationale bescherming ingediend via de Belgische autoriteiten. Het CGVS meent dat zijn geloofwaardigheid compleet ondermijnd wordt door vage, tegenstrijdige en weinig

aannemelijke verklaringen. Dit is perfect te verklaren door de psychische toestand waarin betrokkene zich bevindt. Verzoeker werd in Sri Lanka meermaals vastgehouden en gefolterd. Zijn handen zijn hiervan het bewijs. Ook de dokter van het centrum heeft dit reeds bevestigd. Hiervan wordt gesteld dat de arts enkel kan vaststellen dat verzoeker verwondingen heeft, doch niet kan bepalen waardoor en door wie. De arts was niet aanwezig tijdens de folteringen, doch op basis van zijn medische kennis kan er aangenomen worden dat hij kan nagaan hoe verzoeker aan zijn verwondingen is gekomen, dit met een bepaalde zekerheid. Ondanks dat dit enkel op verklaringen is opgesteld, kan hij dit uiteraard wel bevestigen. De verwondingen aan de handen van verzoeker zijn dermate ernstig en het zou duidelijk moeten zijn dat deze het gevolg zijn van foltering. Zijn vingernagels zijn volledig verwijderd en zijn vingers zijn misvormd. Door deze folteringen die verzoeker heeft doorgemaakt, is zijn beeld van de realiteit misvormd en is het voor hem niet mogelijk om nog een volledige scherpe indruk na te laten. Vanaf dat moment heeft verzoeker zware mentale problemen waarmee ook rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van zijn asielaanvraag. Dit verklaart ook de verscheidene verklaringen die verzoeker in het verleden heeft afgelegd. Met de mentale problemen van verzoeker dient dan ook rekening te worden gehouden.

De definitie van "refugee surplace": "In the global context, a person who is not a refugee when they leave their country of origin, but who becomes a refugee, that is, acquires a well-founded fear of persecution, at a later date." Verzoeker heeft er alles aan gedaan om zijn asielaanvraag te staven en dit wordt manifest genegeerd door verwerende partij. Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde stukken, stelt verwerende partij dat hieraan niet getwijfeld wordt maar dat dit de beslissing niet kan ombuigen. Ondertussen wordt er, door het leger, nog steeds naar verzoeker gezocht. Dit werd door zijn echtgenote bevestigd. De beelden i.v.m. de herdenking van gesneuvelde Tamils werden recent vernietigd. Hiertegen werd door aanhangers van LTTE geprotesteerd. De schoonbroer van verzoeker was hiervan de organisator. N.a.v. dit incident werd, ook door het leger, andermaal bij verzoeker aangeklopt in hun zoektocht naar hem. De andere schoonbroer van verzoeker (Kureswaarn) heeft ook reeds in 2014 Sri Lanka verlaten en is gevlucht naar Zwitserland. Het CGVS is wel degelijk op de hoogte van de actuele situatie in Sri Lanka. Het is nog steeds onveilig i.t.t. wat men in de beslissing beweert.

Tenslotte i.v.m. het paspoort van verzoeker, kan het volgende meegedeeld worden. Hij heeft inderdaad Sri Lanka op legale wijze verlaten, doch enkel doordat hij 200.000,00 roepies heeft betaald. Verzoeker heeft op verschillende wijzen zijn gegronde vrees in het kader van de Vluchtelingenconventie bewezen. Doch weigert men het dossier van verzoeker grondig te onderzoeken. Het dossier van verzoeker is duidelijk en er werden voldoende bewijzen aangeleverd die wel degelijk aantonen dat verzoeker ernstige problemen ondervond in zijn land van herkomst. Hij legde in die zin ook eenduidige verklaringen af. Het is dan ook kennelijk onredelijk van het CGVS om onvoldoende rekening te houden met de verklaringen en aangebrachte bewijselementen. Tijdens een asielaanvraag dient het gevaar voor het leven van verzoeker, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, onderzocht te worden. Aldus dient de vraag gesteld worden in welke mate een vreemdeling, voor wie wel degelijk een reëel risico bestaat op ernstige bedreigingen van diens leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld en hiervan reeds persoonlijk het slachtoffer was, een grondig nazicht van haar verzoek tot internationale bescherming mag verwachten. Dat de gegronde vrees in hoofde van verzoeker onderzocht dient te worden! Dat het onzorgvuldig is van het CGVS om dit niet te doen!

3.2. M.b.t. de toekenning van de status van vluchteling aan verzoeker, gelet op het bestaan in zijn hoofde van gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen. Verzoeker meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling. Ter illustratie wil verzoeker in wat volgt zeer kort de verschillende criteria toelichten.

a)Gegronde vrees voor vervolging

De situatie in Sri Lanka is nog steeds zeer gevaarlijk voor leden/sympathisanten van LITE en de autoriteiten slagen er niet in om de veiligheid van burgers te garanderen. Indien verzoeker terug dient te keren zal art 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende: "Niemand mag worden onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen". Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Het is dan ook onbegrijpelijk voor verzoeker dat verwerende partij de situatie in Sri Lanka niet afdoende heeft onderzocht! Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij geen twijfel hecht aan de nationaliteit van verzoeker, doch men laat na de veiligheidssituatie in Sri Lanka en vooral dan de situatie met betrekking tot LTTE leden/sympathisanten grondig te onderzoeken! Dat hij onmogelijk kan terugkeren naar Sri Lanka. Als hij dient terug te keren naar Sri Lanka ondervindt hij problemen in de Sri Lankaanse maatschappij. Hij heeft in het verleden onderdak en voedsel verleend aan leden van LTTE. Bovendien is familie van hem en van zijn echtgenote lid geweest van LTTE. Bovendien wordt hij ervan verdacht in deze periode ook wapens te hebben gesmokkeld voor LTTE. Dit maakt van verzoeker dan ook een gemakkelijk doelwit. Thans zijn er nog steeds ernstige problemen in verband met de veiligheidssituatie in Sri Lanka met betrekking tot de Tamiltijgers. Hieronder volgt een uiteenzetting van de actuele situatie in Sri Lanka en de gegronde vrees voor vervolging gelet op het ernstig gebrek aan veiligheid voor Tamils.

Mahina Rajapaksa was van 2005 tot 2015 de zesde president van Sri Lanka. Hij verkreeg veel populariteit als president door zijn strijd tegen de Tamiltijgers en zorgde er in 2006 zelfs voor dat de organisatie zou worden opgenomen als terroristische organisatie op de lijst van de VN.

De strijd kende in 2009 min of meer een einde, maar er bleef voor aanhangers van de LTTE altijd een gegronde vrees bestaan om te worden opgepakt of te worden vervolgd. Naar aanleiding van de bloedige strijd die door president Rajapaksa was gevoerd, besloot de Secretaris-Generaal van de VN een panelgroep aan te duiden die een rapport moest maken over eventuele begane misdaden tegen de menselijkheid en over schendingen van de mensenrechten. Het rapport gaf een zeer gedetailleerde uiteenzetting van de gebeurtenissen en besloot dat het Sri Lankaans leger onder Rajapaksa zich schuldig heeft gemaakt aan ernstige oorlogsmisdaden (Marzuki DARUSMAN ea., "Report of the Secretary-General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka" 2011, United Nations). Zo schoot het leger onder meer Tamilstrijders dood die zich wensten over te geven aan de Sri Lankaanse Overheid. Er werd verder vastgesteld dat het aantal burgerlijke slachtoffers onnoemelijk hoog was en zij voornamelijk waren gedood in de laatste fase van de oorlog. Het is duidelijk dat voormalig landsleider Rajapaksa geen probleem heeft met het voeren van gewelddadige en bloederige oorlogen. President Rajapaksa verloor de presidentsverkiezingen uiteindelijk en verdween tijdelijk naar de achtergrond. Thans is Sri Lanka in een politieke crisis verzeild geraakt en om die reden werd de toenmalige president op 26/10/2018 als nieuwe premier van het land aangesteld! Het gevreesde regime keert op die manier terug. Er bestaat een gegronde vrees voor sympathisanten, aanhangers en voormalige medestanders en volgelingen van de LITE dat deze nieuwe eerste minister en voormalig president, de heer Rajapaksa, uit is op wraak! In verschillende kranten wordt reeds gespeculeerd over de angst die momenteel leeft onder de Tamils. Zijn eerdere strijd tegen de Tamils was gewelddadig en bloederig en liet duizenden doden, gewonden en vermiste personen na. Hij verloor uiteindelijk zijn presidentschap en verkreeg geen meerderheid van de stemmen. Zijn tegenstander betrof de huidige president die nu Rajapaksa aanduidt als zijn rechterhand. Miljoenen Tamils verlieten reeds het land, doch er bleef nog een beperkte groep achter die nu represent staat voor 13% van de bevolking. Velen onder hen wensen zich niet uit te spreken over de actuele politieke crisis wegens de eventuele (ernstige) gevolgen die hieraan door de overheid zullen gekoppeld worden.

Uit recente krantenartikels blijkt dat de bevolking een gegronde vrees heeft voor wraakacties in hoofde van de voormalige president. Deze laatste werd immers in 2015 verslagen als president door stemmen van de minderheid. De Tamils hebben thans zelfs schrik dat hun gesprekken worden gecapteerd. Zij gebruiken daarom geëncrypteerde vormen van communicatie. Hieruit kan men duidelijk afleiden dat er een gegronde angst onder de bevolking bestaat voor eventuele gewelddadige (en zelfs fatale) gevolgen. Het beleid is immers reeds gekend als gewelddadig en bloederig. Dertig jaar lang vochten de Tamils om te worden verslagen in 2009 door Rajapaksa. Er werden tijdens de oorlog vele burgerlijke slachtoffers gemaakt zodat het buiten kijf staat dat een voormalige Tamil een ernstig risico loopt om te worden geïdoleerd door de huidige Overheid. Niet alleen de Overheid wordt ervan beschuldigd zich te hebben schuldig gemaakt aan oorlogsmisdaden, maar ook de LTTE-groepering heeft zich meermaals schuldig gemaakt aan schendingen van de mensenrechten. Wanneer activisten zich keren tegen de organisatie, bestaat er een terechte vrees dat deze laatste hen zal achterna komen om wraak te nemen. Gelet op het verleden van verzoeker bestaat er een zeer ernstig risico op foltering en mensonterende behandelingen of straffen en dit op basis van etnische origine. Ook belangenbehartiger Mario Arulthas (Advocacy Director of People for Equality and Relief in Lanka) bevestigde dat de Tamils een 'target' zijn voor de nieuwe eerste minister. Hij zei hierover het volgende: "A targeted campaign of harassment, intimidation and killings of Tamil activists for political reasons remains the fear amongst Tamils. The repercussions of such violence would be unthinkable". Dat er een zeer gegronde vrees bestaat dat verzoeker blootgesteld zal worden aan onmenselijke behandelingen of straffen. Het is duidelijk voor de Sri Lankaanse asielzoekers dat hun regering er alles aan doet om voor de buitenwereld duidelijk te

maken dat zij terug op de democratische weg zijn en dit omdat zij uiteraard nood hebben aan internationale hulp, doch dit betekent nog niet dat de plaatselijke situatie verbeterd is. Dit wordt ook bevestigd door het COI-rapport: "Discriminatie van de overheid en pesterijen van veiligheidsdiensten tegen Tamils en christelijke minderheden houdt volgens USDOS in 2017 aan. De Politie gaat ook over tot het slaan en folteren (straffen) van verdachten van wie ze menen dat ze schuldig zijn. Bovenstaande bevindingen worden in januari 2018 nog bevestigd in een rapport van de High Commissioner for Human Rights ("The use of torture remains a serious concern") en ook door het SEM- rapport uit 2019. Hierin wordt een VN-rapporteur over de mensenrechten geciteerd die stelt dat mensen die verdacht worden van rechtstreekse of onrechtstreekse banden met de LTTE nog steeds het risico lopen om gearresteerd en gefolterd te worden. In januari 2018 publiceert Human Rights Watch (HRW) een gedetailleerd rapport over de PTA. Daarin stelt HRW dat de PTA een significante bijdrage levert aan het voortbestaan van foltering in Sri Lanka.... die gebeuren onder de PTA ook veel meer uit het zicht van de media... " In het vorige COI over de veiligheidssituatie in Sri Lanka staat te lezen dat... dat mensenrechtenschendingen door de veiligheidsdiensten op straffeloze wijze blijven plaatsvinden en dat er nog steeds "een roofzuchtig klimaat" heerst tegen Tamils. Tamils met oppervlakkige banden met de LTTE of LTTE-kaderleden met een laag profiel blijven een doelwit, samen met hun familieleden... Tamils in het buitenland kunnen niet openlijk een interview geven aan een Tamil televisiestation ...of waar dan ook zonder het leven te riskeren van hun ouders in Sri Lanka... Met de ontvoeringen en folterpraktijken is het volgens het rapport onder meer de bedoeling om Tamils af te schrikken om campagne te voeren ... Ook zou het de bedoeling zijn om Tamils af te schrikken om te getuigen tegen de regering in toekomstige gerechtshoorden... Het rapport maakt ook gewag van racisme, vervolging, uitbuiting (het bekomen van losgeld) en zelfs een vorm van post-conflict etnische zuivering als achterliggende motieven voor de ontvoerings- en folterpraktijken. " Volgens ITJP, is de cultuur van straffeloosheid bij de veiligheidsdiensten virtueel dezelfde gebleven als onder de Rajapaksa-regering.... Ook de intimidatie van getuigen en familieleden van slachtoffers van het conflict is, volgens ITJP, onveranderd gebleven.... " Naar de buitenwereld toe lijkt Sri Lanka een veilig en vredig land, doch niets is minder waar. Er heerst veel criminaliteit en geweld.

Dat hij dan ook onder de bescherming valt van de Vluchtelingenconventie. Dat zijn situatie grondig onderzocht dient te worden. Het CGVS schendt flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel door niet te onderzoeken wat de gevolgen zijn voor verzoeker indien hij dient terug te keren naar Sri-Lanka!

b)Persoonlijke vervolging. Het verdrag van Genève verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging. Dat verzoeker volledig aan deze voorwaarde voldoet. Hij heeft reeds in het verleden onderdak en voedsel verleend aan leden van LTTE. Hierdoor wordt hij er tevens van verdacht wapens te hebben gesmokkeld in die periode. Hiervoor werd hij reeds meermaals vastgehouden en gefolterd. Bovendien wordt hij nog steeds gezocht in Sri Lanka. Gezien de hoge corruptiegraad die heerst in Sri Lanka, een argument dat het CGVS zelf aanhaalt, zal de overheid/autoriteiten hiervan zelf een graantje willen meepikken. Bovendien wordt LTTE gezien als een terroristische groepering door de Sri Lankaanse autoriteiten. Hij wordt aanzien als helper van deze groepering. Dat verzoeker niet kan terugkeren omdat hij vreest voor zijn leven. Indien verzoeker dient terug te keren naar Sri Lanka dan vreest hij dat hij dadelijk zal gearresteerd/gefolterd/mishandeld worden, wat een schending van art. 3 EVRM zal uitmaken. Dat het leven van verzoeker in gevaar is en dat zijn veiligheid in het land van herkomst niet gegarandeerd kan worden! Dat dan ook duidelijk blijkt dat een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoeker en dat hij de vluchtelingenstatus absoluut nodig heeft!

c)Onmogelijkheid om de bescherming van zijn land in te roepen.

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoeker. Het is duidelijk dat Tamils (zelfs eenvoudige sympathisanten) geen steun kunnen inroepen in hun land aangezien het de overheid zelf is die de strijd tegen hen voert. Dat het voor verzoeker onbegrijpelijk is dat hij tot op heden geen internationale bescherming bekwam gelet op zijn verzoek tot internationale bescherming. Dat verzoeker dan ook niet de bescherming van het land kan inroepen gezien het feit dat hij reeds werd opgepakt en vastgehouden en dat de overheid in het beste geval alleen maar toekijkt en zelf geen actie onderneemt of bescherming biedt.

3.3. M.b.t. de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

Dat de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoeker gewoon afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan.

Heel de bestreden beslissing laat na te motiveren waarom verzoeker ook niet de subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

Dat het CGVS dient te motiveren in zijn beslissing waarom verzoeker ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Bezwaarlijk kan men stellen dat wordt gemotiveerd waarom verzoeker eveneens het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd.

Dat indien men het dossier van verzoeker grondig onderzoekt niet ernstig getwijfeld kan worden aan het feit dat hij wel degelijk problemen kent of zal kennen omwille van de hierboven vermelde feiten. Dat de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is op dit vlak. Het CGVS is verplicht alle elementen te onderzoeken op zijn belang ten aanzien van zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming. Dat het CGVS hier dan ook in gebreke is gebleven. Het CGVS nam een negatieve beslissing m.b.t. de asielaanvraag van verzoeker zonder evenwel na te gaan of hij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut. Dat het CGVS hier in gebreke is gebleven en de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft miskend. Dat verzoeker de subsidiaire bescherming nodig heeft. Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of hij eventueel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Dit is het geval indien er: "zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen" Indien verzoeker dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert. Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM). Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut miskend worden aangezien men geen afdoende motivering geeft waarom men verzoeker weigert. Men onderzoekt of motiveert niet eens grondig waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut. Beide statuten dienen onderzocht te worden en gemotiveerd te worden! Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoeker nagelaten dit te doen. Op geen enkele wijze motiveert het CGVS in zijn beslissing waarom verzoeker geen subsidiaire bescherming krijgt! Dat verzoeker werkelijk bescherming nodig heeft gelet op zijn situatie. De bestreden beslissing is m.b.t. de subsidiaire bescherming, dat een apart statuut vormt, niet afdoende gemotiveerd. Het is voldoende een risico te lopen om in aanmerking te komen voor het statuut. Dat dit in casu bij verzoeker het geval is. Dat hij dan ook de subsidiaire bescherming nodig heeft. Dat de motivering van het CGVS manifest ontoereikend is op dit vlak en niet redelijk te verantwoorden gelet op de situatie in het land van herkomst. Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut, gelet op het voorgaande, miskend worden aangezien men geen afdoende motivering aangeven waarom men verzoeker weigert.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht. Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Sri-Lanka."

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens het subsidiair beschermingsstatuut, te willen toekennen; minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt een krantenartikel met betrekking tot een incident in 2021 toe aan het verzoekschrift.

3. Nieuwe elementen

3.1. Verzoeker brengt per email dd. 27 januari 2021 een brief van de "Student Union" van de Universiteit van Jaffna van 12 januari 2021 ter kennis van de Raad.

4. Formele motivering

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan ze is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 57/6/4, 57/6/1 § 1, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (I) er ernstig kan getwijfeld worden aan zijn betrokkenheid zowel bij het LTTE als bij de politicus Shivajilingam van de TNA omdat (i) zijn kennis over essentiële gebeurtenissen tussen 2002 en 2009 zodanig beperkt is dat er weinig geloof kan gehecht worden dat hij ook maar iets met het LTTE te maken had of dat hij überhaupt aanwezig was in het noorden van Sri Lanka op het ogenblik van de eindstrijd tegen het LTTE nu hij (a) foutief beweerde dat dit gebeurde in 2005-2006 in Vanni; (b) niet bij benadering kon zeggen wanneer de oorlog precies eindigde; (ii) zijn kennis over Shivajilingam eerder beperkt is en wat hij weet over zijn politieke loopbaan ronduit foutief is; (II) zijn gebrekkige kennis over het begin van de eindstrijd ook de geloofwaardigheid ondermijnt dat hij in die periode onderdak heeft geboden aan leden van de LTTE; (III) daar hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij ook maar iets met de LTTE te maken had het ongeloofwaardig is dat hij in 2017, acht jaar na de oorlog, door de Sri Lankaanse autoriteiten plots zou worden gevisieerd voor betrokkenheid bij het LTTE en zijn opeenvolgende verklaringen met betrekking tot die problemen niet eensluitend zijn; (IV) het opmerkelijk te noemen is dat hij ondanks de ernst van de beschuldigingen telkens door het Sri Lankaanse leger werd vrijgelaten en zijn verklaring dat hij werd vrijgelaten omdat hij de beschuldigingen niet aanvaardde maar moeilijk kan overtuigen gezien de Sri Lankaanse autoriteiten over de mogelijkheid beschikken om verdachten zonder enige vorm van procedure voor lange tijd vast te houden. Verder wordt in de bestreden beslissing er op gewezen dat (VI) de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van het LTTE en dat op 22 oktober 2020 amendement 20A werd gestemd waarvan meerdere geraadpleegde bronnen stellen dat dit gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils, maar dat het nog te vroeg is om te kunnen stellen wat de gevolgen hiervan zullen zijn en (V) uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming en dat (VI) verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen op een wijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (*cf.* RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in die mate niet worden aangenomen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoeker om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoekers om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van

onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna "Kwalificatierichtlijn") en artikel 13, lid 1 van de Asielprocedurerichtlijn.

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de Kwalificatierichtlijn voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dient normalerwijs de verzoeker alle elementen tot staving van zijn verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, "*indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker*" (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielverzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: "*a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.*"

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

6.2. Verzoeker is volgens zijn verklaringen een Tamil afkomstig uit Uduppiddy in Jaffna in Sri Lanka. Hij gaf in 2006 en 2007 onderdak en voedsel aan leden van de LTTE in zijn huis. In 2017 werd hij door het leger opgepakt omdat hij aan een verboden manifestatie had deelgenomen op 27 november 2017 ter herdenking van gesneuvelde LTTE-leden. Hij werd ondervraagd over zijn activiteiten voor de politicus Shivajilingam van de TNA vanaf 2015. In januari 2018 werd hij opnieuw opgepakt en ervan verdacht in 2002 wapens te hebben gesmokkeld en tussen 2006 en 2007 LTTE-leden onderdak te hebben geboden. Hij werd gefolterd maar weer vrijgelaten onder de voorwaarde dat hij zich elke week zou aanmelden in het legerkamp. In april 2018 werd hij opnieuw aangehouden, ondervraagd en opnieuw gefolterd maar na 10 dagen weer vrijgelaten. Verzoeker verliet daarop in mei 2018 Sri Lanka door op legale wijze een vlucht te nemen vanuit Colombo naar India. Vervolgens reisde hij met een vals Indisch paspoort naar Maleisië, waar hij drie maanden bleef, vervolgens naar Oeganda waar hij door de COVID-pandemie anderhalf jaar vast kwam te zitten en vervolgens naar België op 23 november 2020. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker voor die laatste reis een vals Italiaans verblijfsdocument en een vals paspoort van Sri Lanka gebruikte (Zie Administratief dossier, stuk 7, verslag Algemene Directie Bestuurlijke Politie dd. 23/11/2020).

Verzoeker legt na het persoonlijk onderhoud ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming een aantal documenten neer. De kopie van zijn identiteitskaart, van zijn geboorteakte en van zijn rijbewijs hebben betrekking op zijn identiteit en nationaliteit, die evenwel in de bestreden beslissing niet betwist worden.

Het attest van de dokter van het gesloten centrum Caricole dd. 7 december 2012 stelt dat de ondergetekende, dr. A., na onderzoek het volgende te hebben vastgesteld *“Zou in 2018 gefolterd geweest zijn door het Sri Lankaanse leger. Drukpijnlijk overheen de DIP en PIP gewrichten van het rechter hand. Volledige flexie van de Rechter digit 5 niet volledig mogelijk. Krachtsvermindering rechter hand t.o.v. links. Slechte groei van de rechter duimnagel. Osseuze verdikking proximaal t.h.v. MCP5.”* Het attest van de Student Union van de University of Jaffna dd. 12 januari 2021 dat per fax wordt overgemaakt aan de Raad op 27 januari 2021 stelt dat verzoeker de schoonbroer is van Mr. K.R., die *“Treasurer”* van de Student Union is sinds 2020 en dat op 8 januari 2021 een monument, de *“Mullivaykkal”* memorial werd vernietigd, een gebeurtenis waarover, volgens de brief, verschillende Sri Lankaanse kranten zouden hebben gepubliceerd op 10 januari 2021. Volgens de brief zouden K.R. en zijn familieleden 's nachts bedreigd zijn door onbekenden en de zus van Mr. K.R., mevrouw G.L.'s familie zou ook bedreigd zijn. Verder wordt in de brief gesteld dat *“he”*—waarmee vermoedelijk verzoeker wordt bedoeld, vaak ondervraagd en gemarteld werd door de veiligheidsdiensten en dat *“he was in involved into high pressure and memory loss. He was ordered to put signature in Army Office twice a week at the time in order to save his life, he left from Sri Lanka on 10th May of 2018. After that, his wife and children are investigated and threaten by Officers of C.I.D. once a month. Mrs. G. L's siblings also have to face threats of C.I.D. and government at the same time”*. Tenslotte wordt in het document gesteld dat als verzoeker terugkeert naar Sri Lanka zijn leven in gevaar is en wordt verzocht hem bescherming te geven.

Beide laatstgenoemde documenten hebben betrekking op verzoekers vluchtmotieven en zijn relevant voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, maar moeten in samenhang met hun verklaringen en de door partijen neergelegde landeninformatie en gemaakte opmerkingen beoordeeld worden en kunnen *an sich* geen gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekers

aantonen. Het document van de Student Union betreft een kopie, waarvan de bewijswaarde relatief is aangezien de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan.

Hieruit blijkt dat verzoeker een inspanning heeft gedaan om zijn verzoek te staven met documentair bewijs maar dat deze documenten niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade aan te tonen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

6.3. Na grondige analyse van het administratief dossier, het verzoekschrift, de aanvullende nota van verwerende partij en de opmerkingen van partijen ter terechtzitting, komt de Raad tot volgende vaststellingen met betrekking tot verzoekers vluchtmotieven.

Wat de in de bestreden beslissing vastgestelde gebrekkige kennis van verzoeker over essentiële gebeurtenissen tussen 2002 en 2009 betreft, stelt de Raad vast dat uit notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker verklaart tot ongeveer 15 of 16 jaar te hebben gestudeerd en eerst als houtbewerker en daarna als chauffeur te hebben gewerkt (notities PO, p. 5) en dat hij begon te werken als chauffeur vanaf 2002 of 2003. Hij verklaart verder dat hij zand transporteerde van "*LTTE controlled area naar Jaffna*" in 2004 en dat hij nadat de oorlog begon niet veel meer deed. Verder situeert verzoeker het herbeginnen van de oorlog in 2005 en 2006 in Vanni en specifiek gevraagd wanneer de oorlog opnieuw begon in Vanni antwoordt verzoeker dat dit in 2005 was maar dat hij zich dit niet goed herinnert (notities PO, p. 5-6). Uit de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt evenwel dat na een periode van relatieve rust in de eerste helft van 2007 zwaar werd gevochten in het oosten van het land en dat, nadat de Sri Lankaanse overheid de controle over het oosten had heroverd, de gevechten zich verplaatsten naar het noorden van het land op de grensgebieden tussen de zones die door de LTTE (in Vanni) en door de regering werden gecontroleerd. Verder situeert verzoeker het einde van de oorlog wel in 2009 maar kan hij niet preciseren wanneer juist in 2009 noch wanneer Prabakaran, de leider van de LTTE, sneuvelde, wat op 18 mei 2009 gebeurde volgens de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier.

De Raad stelt met verwerende partij vast dat verzoeker weinig gedetailleerde verklaringen aflegde over de oorlog in Sri Lanka. Zelfs rekening houdende met het gegeven dat verzoeker slechts tot zijn 16^e naar school is gegaan, strookt het gegeven dat hij de datum van de dood van de leider van de LTTE niet weet, niet met zijn verklaringen dat hij onderdak gaf aan LTTE strijders en in 2017 zou meegeholpen hebben om de freedom memorial day (notities PO, p. 9) te organiseren, de herdenking van gesneuvelde LTTE-strijders, die hij wel correct situeerde op 27 november. De Raad stelt verder vast dat verzoeker ook weinig gedetailleerde verklaringen aflegt over de politicus Shivajilingam, die hij volgens zijn verklaringen zou geholpen hebben bij politieke meetings door posters op te hangen en het podium te bouwen in 2015, 2016 en 2017 (notities PO, p. 9). Hij verklaart hierover dat hij een redelijke persoon is die spreekt over het recht voor tamils en dat hij bij de parlementsverkiezingen van 2015 werd verkozen als lid van het parlement voor de TNA. Verzoeker verklaart dat hij lid was van TELO, wat overeenstemt met de informatie uit Wikipedia over deze politicus die toegevoegd is aan het administratief dossier (zie M.K. Shivajilingam, Wikipedia), maar stelt anderzijds dat hij in 2015 bij de parlementsverkiezingen verkozen werd als parlementslid voor de TNA (notities PO, p. 11) terwijl uit dezelfde informatie blijkt dat hij deelnam aan de parlementsverkiezingen van 2015 als lid van een onafhankelijke groep in het Kurunegala District maar dat deze groep geen enkele parlementszetel won. Gelet op het feit dat verzoeker zelf verklaarde actief te hebben geholpen bij politieke meetings van Shivajilingam in 2015 (alsook 2016 en 2017), ondermijnt de vaststelling dat hij niet weet dat deze politicus niet werd verkozen bij de parlementsverkiezingen die in dat jaar werden gehouden in belangrijke mate de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn betrokkenheid bij deze politicus die, steeds volgens Wikipedia, wordt beschouwd als een onafhankelijke denker binnen de Sri Lankaanse Tamil politieke klasse.

Verzoeker stelt dat de in de bestreden beslissing vastgestelde ongeloofwaardigheid en diens vage en weinig aannemelijke verklaringen hierover te verklaren zijn door de psychische toestand waarin hij zich bevindt. Hij stelt dat hij in Sri Lanka meermaals werd vastgehouden en gefolterd en dat zijn handen hiervan het bewijs zijn nu zijn vingernagels volledig verwijderd zijn en zijn vingers misvormd. Voor zover verzoeker daarbij verwijst naar het reeds aangehaalde doktersattest van de dokter van het Transitcentrum Caricole, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat hieruit niet kan blijken wat de oorzaak van de vastgestelde drukpijn aan de gewrichten van de rechterhand, de slechte groei van de

rechter duimnagel en de onmogelijkheid van “*volledige flexie van de Rechter digit 5*” is. Voor zover in het attest wordt gesteld “*zou in 2018 gefolterd geweest zijn door het Sri Lankaanse leger*” kan hieruit geenszins afgeleid worden dat de arts zich uitgesproken heeft over de oorzaak en omstandigheden waarin de vastgestelde letsels zouden zijn ontstaan. Voor zover verzoeker stelt dat de arts, hoewel niet aanwezig tijdens de foltering, “*kan nagaan hoe verzoeker aan zijn verwondingen is gekomen, dit met een bepaalde zekerheid*”, stelt de Raad vast dat dit niet blijkt uit het voorgelegde attest nu uit het gebruik van het voorwaardelijke “*zou..gefolterd geweest zijn ...*” blijkt dat de arts zich niet heeft uitgesproken over de oorzaak van zijn verwondingen en kan afgeleid worden dat hij zich hiervoor gebaseerd heeft op de verklaringen van de verzoeker. Waar verzoeker verder nog betoogt dat hij omwille van de foltering mentale problemen heeft, legt hij geen enkel document voor die deze problemen kan staven noch dat deze het gevolg zouden zijn van foltering.

In dit verband stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing op goede gronden stelt dat “*Bovendien zijn uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot die problemen niet eensluidend te noemen. Zo liet u aanvankelijk op de vragenlijst van het CGVS, die u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) invulde, optekenen nooit te zijn opgepakt en in een kamp te zijn opgesloten (zie vragenlijst DVZ, vraag 1). In dezelfde vragenlijst antwoordde u op vraag 5 plots wel dat u door de “CID” (Criminal Investigation Department) werd opgepakt en respectievelijk in november 2017, januari 2018 en april 2018 door leger en de CID te zijn gefolterd. Voor het CGVS beweerde u dan weer drie keer door het leger te zijn opgepakt en gedurende enkele dagen in een kamp te zijn opgesloten, waar u werd gefolterd (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9, p. 10 en p. 11). Wanneer u werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, verklaarde u dat u voor de DVZ had begrepen dat men bedoelde of u ooit werd gearresteerd (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Gevraagd wat volgens u het verschil is tussen te worden gearresteerd en te worden opgepakt door het leger, kwam u niet verder dan dat het angstwekkend is (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Verder zijn er ook discrepanties op te merken in uw opeenvolgende verklaringen door wie u werd opgepakt en gefolterd werd. Voor de DVZ beweerde u immers door de CID te zijn opgepakt en zowel door de CID als het leger te zijn gefolterd (zie vragenlijst DVZ, vraag 5). Voor het CGVS verklaarde u dan weer dat u enkel door het leger werd opgepakt en gefolterd. In januari 2018 zou u ook door andere divisies gefolterd zijn, maar u kon niet benoemen welke divisies dat dan wel waren (zie notities van het persoonlijk onderhoud p. 11 en p. 12). Geconfronteerd met de verklaringen die u aflegde voor de DVZ, antwoordde u dat u enkel het leger bedoelde (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12), wat uiteraard allerminst afdoende is*”. De Raad stelt vast dat verzoeker deze motieven die steun vinden in het administratief dossier niet wezenlijk betwist. Het gegeven dat verzoeker geen eenduidige verklaringen aflegt over welke autoriteiten hem aan foltering zouden onderworpen hebben, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Wat het door verzoeker bij aanvullende nota neergelegde attest van de University Students' Union van de University of Jaffna betreft, werd hierboven reeds gewezen op het feit dat het een kopie betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet verwezen heeft naar enige connectie die hij zou hebben met deze Student Union, terwijl in het attest wordt gesteld dat “*He and mr. K.L. [verzoeker], brother-in-law of Mr. K.R. also participated in LTTE related functions since 2015 with University of Jaffna (...)*”, wat lijkt te impliceren dat volgens dit attest verzoeker activiteiten zou hebben uitgevoerd die betrekking hebben op de LTTE die verband houden met de Jaffna Universiteit. Verzoeker verklaart ter terechtzitting dat de in het attest vermelde K.R. zijn schoonbroer is en dat, zoals in het attest vermeld, deze persoon deelnam aan een betoging van Tamil activisten voor de Universiteit naar aanleiding van een incident op 8 januari 2021 waarbij een herdenkingsobelisk werd vernietigd. Dat naar aanleiding van deze gebeurtenis, de politie opnieuw naar verzoeker, die reeds sinds 2018 vertrokken is uit Sri Lanka, zou komen zoeken zijn bij zijn echtgenote is echter niet geloofwaardig in het licht van bovenstaande vaststellingen waarbij werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij actief was voor de LTTE en voor de politicus Shivajilingam. Bijgevolg maak verzoeker ook niet aannemelijk waarom de autoriteiten hem, nadat hij Sri Lanka verliet in mei 2018, anderhalf jaar later zouden zoeken in verband met een betoging waaraan zijn schoonbroer zou hebben deelgenomen. Verder brengt verzoeker ook geen enkel document bij waaruit kan blijken dat de in het attest vermelde K.R. wel degelijk zijn schoonbroer is. Bovendien stelt de Raad vast dat waar verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud en ter terechtzitting verklaart dat hij na zijn vrijlating in 2018 een keer week zich moest melden, het attest stelt dat hij zich tweemaal per week moest melden, waardoor ook op dit punt de verklaringen van verzoeker niet overeenstemmen met het neergelegde attest. De Raad besluit dan ook dat het door verzoeker neergelegde attest van de Student Union van de Universiteit van Jaffna, de bovenstaande conclusies met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas niet kan ombuigen.

Voor zover het krantenartikel van 14 januari 2021 dat aan het verzoekschrift werd toegevoegd, aantoon dat een herdenkingsmonument op de campus van de Jaffna University werd vernield en dat hier tegen geprotesteerd werd, stelt de Raad vast dat ook hieruit niet blijkt dat verzoekers familie hierbij betrokken zou zijn geweest, laat staan als gevolg hiervan zou lastig gevallen zijn.

Waar verzoeker verder opwerpt dat hij voldoende bewijsstukken heeft aangeleverd die wel degelijk aantonen dat hij ernstige problemen ondervond in zijn land van herkomst, blijkt uit het administratief dossier dat, zoals reeds aangehaald, de documenten die door verzoeker bij de indiening van zijn verzoek werden neergelegd, met uitzondering van het doktersattest, betrekking hebben op zijn identiteit en nationaliteit, die blijken de bestreden beslissing als dusdanig niet betwist worden, niettegenstaande de vaststelling dat verzoeker met vervalste documenten België is binnengekomen en hij verklaart dat hij nooit een paspoort had (notities PO, p. 4). In tegenstelling tot wat verzoeker beweert in het verzoekschrift, tonen de door verzoeker bij zijn verzoekschrift neergelegde documenten niet aan dat hij ernstige problemen had in Sri Lanka. Dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn verklaringen en aangebrachte bewijselementen kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

Tenslotte stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden stelt dat *“Verder is het opmerkelijk te noemen dat u ondanks de ernst van de beschuldigingen, namelijk het verlenen van onderdak aan LTTE-leden en het smokkelen van wapens, telkens door het Sri Lankaanse leger werd vrijgelaten. Uw verklaring daarvoor, dat u werd vrijgelaten omdat u de beschuldigingen niet aanvaardde, kan maar moeilijk overtuigen (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Gezien de foltering die u verklaarde te hebben ondergaan en in overweging genomen dat de Sri Lankaanse autoriteiten via de “Prevention of Terrorism Act” (PTA) over de mogelijkheid beschikken om verdachten zonder enige vorm van procedure voor lange tijd kunnen vasthouden, is het weinig geloofwaardig dat de Sri Lankaanse autoriteiten zo welwillend zouden zijn om u zo maar te laten gaan omdat u de beschuldigingen niet wilde aanvaarden.”* De Raad stelt vast dat verzoeker deze motieven, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, ongemoed laat en neemt deze dan ook over.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker de beweerde activiteiten voor de LTTE en voor de politicus Shivajilingam en de daaruit volgende problemen met en foltering door de Sri Lankaanse autoriteiten niet aannemelijk heeft gemaakt. Mede gelet op zijn ongeloofwaardige verklaringen hierover, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vervolgens terecht dat uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka niet volstaat om aanspraak te maken op internationale bescherming: *“Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen het LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van het LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 26 november 2020) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Niettegenstaande meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils, is het volgens dezelfde bronnen nog te vroeg om te kunnen stellen wat deze gevolgen concreet zullen zijn. Voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming dient evenwel rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst en kunnen hypothetische toekomstvoorspellingen niet in aanmerking worden genomen. Het komt het CGVS dan ook niet toe te speculeren over de vooralsnog hypothetische gevolgen van deze grondwetswijziging in het licht van de gegrondheid van een hangend verzoek om internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden. Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt.*

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij mensensmokkel of documentenfraude. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.”

Verzoekers betoog met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie voor Tamiltijgers en aanhangers van de LTTE in Sri Lanka ten gevolge van het beleid van de nieuwe eerste minister en voormalig president, Rajapaksa kan de beoordeling door de Raad niet ombuigen. De Raad stelt vast dat verzoeker bij zijn uiteenzetting verwijst naar *“het vorig COI rapport over de veiligheidssituatie in Sri Lanka”*. Voor zover daarin wordt gesteld dat Tamils met oppervlakkige banden met de LTTE of LTTE-kaderleden een doelwit blijven, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar het voorgaande waarbij zijn verklaringen over zijn vermeende banden met de LTTE en de politicus Shivajilingam ongeloofwaardig werden bevonden, zodat hij ook geen oppervlakkige banden met de LTTE aannemelijk maakt. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst. De loutere verwijzing naar een verder niet gedateerd COI rapport over de veiligheidssituatie in Sri Lanka, zonder dit verder in verband te brengen met zijn individuele omstandigheden volstaat daartoe niet. Verzoeker brengt verder geen informatie bij waaruit kan blijken dat de landeninformatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd onjuist of niet langer actueel zou zijn.

Uit het voorgaande blijkt dat de algemene geloofwaardigheid van verzoeker niet is komen vast te staan en bijgevolg niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet, zodat het voordeel van de twijfel niet kan worden toegepast met betrekking tot verzoeker.

Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7.1. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus wijst verzoeker in zijn verzoekschrift er op dat verweerder nalaat te motiveren waarom verzoeker de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal oordeelt dat *“Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”* Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal wel degelijk heeft gemotiveerd waarom verzoeker de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a) en b) net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast in beginsel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet steunen op dezelfde elementen die aan de basis van zijn vluchtrelaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7.2. Verzoeker voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

7.3. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

8. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. POLLET